

До вх. № 18/210 від 24 жовтня 2022 року.

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Пархоменко Олена Василівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) окремих припис частини першої статті 89 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618-IV (далі – Кодекс), відповідно до якого суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Авторка клопотання вважає, що оспорюваний припис частини першої статті 89 Кодексу в частині *„суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням“* суперечить частині першій статті 8 Конституції України.

Скаржниця стверджує, що внаслідок застосування судами в її справі оспорюваного припису вона була позбавлена права на справедливий суд та порушено її право *„на рівність її конституційних прав і свобод та рівність її перед законом“*, а також що суди в її справі вибірково оцінили докази, вибірково застосували положення закону, зловживали правом на вільну оцінку доказів, а сам оспорюваний припис *„не відповідає Конституції України, не відповідає верховенству права, суспільним інтересам, є елементом зловживання суддею під час ухвалення рішення“*, оскільки з його допомогою *„можливо відхилити будь-який належний та допустимий доказ“*.

Також авторка клопотання просить Конституційний Суд України поновити пропущений строк подання конституційної скарги та видати забезпечувальний наказ про вжиття заходів щодо забезпечення конституційної скарги шляхом встановлення тимчасової заборони знімати арешт з низки об'єктів нерухомого та рухомого майна.

Зазначає про важливість розгляду її конституційної скарги з мотивів суспільного інтересу.